

پٽرُسے اولی کاگد

پٽرُسے اولی کاگدئے پجّار

پٽرُسے اولی کاگد گون دیم دئیوکئے نام و گونڈین دروت و درهباتیا بندات بیت و په هما مردمان کہ کاگد نبشه کنگ بوتگ، آیانی پجّار ہم بنداتا مان انت. نبشه کنوك و تی ناما ”پٽرس، ایسا مسیھئے کاسد“ گوشیت.

پٽرس اسلا جلیائے دمگئے مردمے ات. ماھیگیرے ات و چہ ایسا مسیھئے اولی کاسدان یکے ات. پٽرس چہ ایسا مسیھئے نزیکترین کاسدان یکے ات و مدام چہ سجهینانی نیمگا هبری کرت. پٽرُسے نام پیسرا شمون ات، بلہ وہدے مُریدانی دیما گوشتی کہ ایسا هما مسیھے انت کہ آیگی بوتگ، ایسا مسیھا آئیئے نام بدل کرت و پٽرس کرت. پٽرُسے مانا ”تلار“ انت.

پٽرس، ایسا مسیھئے جاہ جنگا رند، چہ کلیساۓ بنداتی سروکان یکے بوت. اولی کاسد ات کہ درکئومی پاکشودی داتنت و اے هبری ہم کرت کہ درکئوم چہ موسمائے شریتئے پابندیا آزاد بینت. کلیساۓ کسہ و سرگوست گوشنٹ کہ کاسدین پٽرس کساس شست میلادیا رومئے شهرا شہید کنگ بوتگ.

اے کاگد هما باورمندانی سرا نبشه کنگ بوتگ کہ رومئے آسیایی دمگا نندوک آتنت. اے دمگ مرؤچیگین ٹرکیہ انت. اے مردمان ایسا مسیھئے سرا ایمان آورتگ ات و کاگدئے تھا ہدائے گچینی مردم گوشگ بنت. کاگدئے نبشه کنگئے زمانگا باورمند گون بازیں جیڑہ و جنجالیا دیم په دیم اتنت. آیانی سرا بدکاریئے بہتام جنگ بوت، ایسا مسیھئے سرا ایمان آرگئے سئوبا بے اڑت کنگ بوتنت و همساہگان کہ اشانی تچکی و راستی دیست، چہ اشان نپرتش کرت.

اے کاگدئے بُنیادی مکسد باورمندان دلبڈی دئیگ انت کہ همساہگانی نپرتانی دیما ہم په دلپھکی شریں کار بکننت. پٽرس باورمندان دلبڈی دنت کہ شما ہدائے گچین کرتگین مردم ایت و ہدائیا وادہ داتگ کہ شمارا رکینیت. اے گپا بیھیال مکنیت کہ ایسا مسیھا هج گناہ و مئیارے نکرتگ ات و ناهکا آزار دئیگ بوت و هرکس کہ ایسائے سرا ایمان کاریت، اے دنیا گون آییا ہم انچُش کنت.

و تی اے کاگدئے تھا پٽرس باورمندان سر و سوچ کنت کہ شما اے گرانیں

ساهتان باید انت چو و تی زندا بگوازینیت: هُدائے پرمانبرداریا بکنیت، تچک و راست ببیت، هاکمانی ازّتا بکنیت، اے دگه باورمندان و و تی لوگئے مردمان دوست بدباریت و گون آیان همدل ببیت، و تی ایمانئ سرا مهر بوشتیت و اے گپا دلجم ببیت که هُدا مئے شمئے هئیلا داریت.

۲۱) چه ایسا مسیھئے کاسد پتُرُسے نیمگا،

په هما سجھیں دَانِدِیہیں مردمان که پُنتوس، گلاتیا، کاپادوکیه، آسیا و بیتینیہئے دمگان شنگ و شانگ انت. ہُدايا چه و تی پیشزانتی و گون و تی پلگار کنوکیں پاکیں روها، شمارا گچیں کرتگ تان ایسا مسیھئے پرمانبرداریا بکنیت و هماییئے هون شمئے سرا پاشگ و درنذگ ببیت.

ہدائے رهمت و سهل و آسودگی شمئے سرا گیش و گیشتربات.

زندگیں امیت

۳) مئے ہداوندیں ایسا مسیھئے ہدائیں پتا ستا و سنا بات. چه و تی

سریچیں رہمتا و گون ایسا مسیھئے چه مُردگان زندگ بئیگا، ہُدايا مارا نوکسرا پیدا کرت تان مارا زندگین امیتے برسيت. ۴) آیا په شما آسمانا میراسے امبار کرتگ که اے میراس هچبَر نپوسیت، گار نبیت و ابدمان انت. ۵) شما ہدائے سرا باور کرتگ و ہدا ہم گون و تی زور و واکا په هما نجاتا شمئے نگھپانیا کنت که چه انونا تئیار انت و آھری زمانگا پدَرَ بیت. ۶) اے شمئے شادمانی انت، ثُرے

شما انون په دمائکیا گرانیں وہد و چکاسان بکپیت. ۷) اے چکاس پمیشکا کاینت که شمئے مهر و مہکمیں باور ایسا مسیھئے زاهر بئیگئے وہدا ستا کنگ و ساڑایگ و اڑت دئیگ ببیت. شمئے باور چه زئوال بئیوکیں سُهر و تلاها باز گیشتَر کرزیت، بِلْ ثُرے سُهر چه آسا گوستگ. ۸) شما مسیھے هچبر ندیستگ، آنگت آیا دوست داریت. انون ہم شما آیا نگنیت، بلہ آییئے سرا باورو ہست و هچ لبزے شمئے پُرشئوکتیں وشیا درshan کرت نکنت، ۹) چیا که و تی باور و ایمانی مُرادا گندگا ایت، بزان شمئے جانے رکگ.

۱۰) پئیگمبران ہمے رکگئے بارئوا بازیں جھلانکیں پت و پول کرتگ. آ

پئیگمبران ہمے رہمنئے بارئوا پیشگوئی کرتگ که شمارا رسگی ات. ۱۱) مسیھئے روہ چه آیانی زیانا هبر کنان و گوشان بوتگ که مسیھا چونیں سگی سگی انت

و رندا آییا چوئنین مزنین شان و شئوکتے رسیت. گڙا، آ مُدام همے جُهدا بوتگ آنت که بزاننت پاکین روه کئی بارئوا هبرا انت و اے کار کدین بیت. ^{۱۲} په آیان پَدر بوتگ که وهدے هبرا آنت و تى هزمتا نکنگا آنت، شمئي هزمتا کنگا آنت. نون گون پاکین روھئے زورا دگه مردمان اے وشین مِستاگ په شما رسینتگ، هما پاکین روھ که چه آسمانا دیم دئیگ بوتگ. په اے وشین مِستاگئے زانگا پریشتگ هم دلمانگ آنت.

پاک ببیت

وتى لانکا ببندیت و هُزار ببیت. زِندا په شهم و رَهداري بگوازینیت. وتى امیتتا په هُدائی هما رهمنان ببندیت که ایسَا مَسیه و تى زاهر بئیگئے وھدا په شما رسینیتیش. ^{۱۳} هبرزورین چُکانی پئیما ببیت. مئیلیت که شمئي زِند هما ڈئولا سِلیئن واھگانی دستا ببیت که شمئي نازانتیئے وھدا بوتگ. ^{۱۴} هما ڈئولا که شمئي گوانک جنوک پاک انت، هر کارئ تها شما هم پاک ببیت. ^{۱۵} چیا که نبیسگ بوتگ: « من پاک آن و شما هم باید انت پاک ببیت. » ^{۱۶} اگن شما هُدوايا وتى پت گوشیت، که آ هرگسے دادرسیا بے رو و ریا، آبیئے کارانی هسابا کنت، گڙا وتى درانڈھیئے وھد و پاسان په شرب و اِزت گون هُداثرسی بگوازینیت. ^{۱۷} شما زانیت که چه هما ناهودگین زِندا که چه شمئي پت و پیرینان شمارا رَستگات، مُوكگ بوتگیت، بله گون نُگره و سُهرا نه، که آبدمان نه آنت، ^{۱۸} گون هما بے ائیب و بیکچھین گورانڈ، بزان مَسیھئے بیبهائین هونا بها زورگ بوتگیت. ^{۱۹} مَسیه چه دنیائے جوڑ بئیگا پیسر گچین کنگ بوتگ، بله اے گڏی روچان په شمئیگی آتك و پَدر بوت. ^{۲۰} چه آبیئے وَسیلها، شمارا هُدائی سرا باور هست، هما هُدائی سرا که مَسیھی چه مُردگان زِندگ کرت و شان و شئوکتی دات. پمیشکا، شما هُدائی سرا باور کنیت و چه هماییا اُمیتوار ایت.

^{۲۱} نون که شما گون راستیئے رَندگیریا وتا پاک و پلگار کرتگ و گون یکدگرا په دلین مِھرئے واہند بوتگیت، گڙا په دل و سِتک گون یکدومیا مِھر بکنیت. ^{۲۲} چیا که شمارا نوکین زِند چه زئوال بئیوکین ٿئما نَستگ، چه زئوال نبئیوکین ٿئما رَستگ، بزان چه هُدائی زندگ و آبدمانین گال و هبرا. ^{۲۳} پرچا که:

« ”انسان چو کاه و سبزگا انت و“

« شان و شئوکتى چو کاهئے پلا.»

« کاه و سبزگ مرنت و پل هم کپنت.»

۲۵ « بله هُداوندئے گال و هبر تان آبد مانیت.»

اے گال و هبر همش انت که شمارا مِستاگ دئیگ بوتگ.

زندگین سِنگ و در چتگین کئوم

۱ پمیشکا، هر پئیمیں بدی، مَکر و پریب، دوَّتل و دوپوستی، هَسَد و کینگان
چه وت دور کنیت و هچکسیئے پُشتا بد و رَدیْن هبر مکنیت.^{۳-۲} نون که
هُداوندئے نیکی و مهربانیئے تامٽ چشتگ، نوک پیدا بوتگین نُنکانی پئیما په پاک
و روہانییین شیرا شدیگ ببیت تانکه چه همشیا دیم په وتنی رَکگا رُدان ببیت.

۴ ایسا مَسیھئے نیمگا بیایت، هما زندگین سِنگ که مردمان پسند نکرت و
نزرت بله هُدايا گچین کرت و آییئے چمما ایسا بیمٹ و پُرآرژش آت.^۵ نون شما
زندگین سِنگانی پئیما په روہانییین لوگکیئے بندگا کار بندگ ببیت، پاک و
پلگارتگین روہانییین پیشوا هم ببیت و آنچین روہانییین گُربانیگ بدئیت که چه
ایسا مَسیھئے وَسیلها هُدايا وَشنود کننت.^۶ اے هما هبر انت که هُدائے پاکین
كتابا آتكگ:

« ”بچاریت، من سَهیونا سِنگے ایز کنان.“

« اے سِنگ بیبها و گچینیین بُنھشتے.»

« آگس که إشیئے سرا باور بکنت،»

« هچبر پَشَل و شرمندگ نبیت.»

۷ اے سِنگ په شما که ایمانو آورتگ پُرآرژش انت، بله په آیان که ایمانش

نئیا ورتگ:

« آ سنگ که بان بنديں استيان » « پسند نکرت و نزرت »

« هما سنگ، بنهشت بوت. »

و ۸

« سنگ که مردمان ٹگلینيت و »

« کوهے که آيان دئور دنت. »

آيانی ٹگل ورگئے سئوب اش آت که هدائے هبرش نزرت. آيانی آسر و آکبت همیش آت. ۹ بلہ شما هدائے گچین کرتگین بادشاھین روہانیین پیشوا و پاکین کئوم ایت، هدائے جندئے کئوم ایت و آبیا شمارا چه تھاریا دیم په وتی پرشئوکتین رُذناپیا گوانک جنگ تان آبیئے مزنین کاران جار بجنتیت. ۱۰ پیسرا شما کئومے نه اتیت بلہ انون هدائے کئوم ایت. پیسرا شمارا هدائے رهمت نرستگ آت بلہ انون آبیئے رهمت شمارا گون انت.

۱۱ او دردانگان! شما اے دنیاپا بیگانگ و درامد ایت. منی ذبندی همیش انت که وتا چه آ جسمانی لوث و واہگان پھریز بکنیت که شمئے روھئے هلاپا جنگ کننت. ۱۲ ناباورانی نیاما پاک و پلگارین زند بگوازینیت. ېل ٿرے آ، شمارا بھتام جنت و گوشنت که شما رَدین کار کنگا ایت، بلہ گون شمئے نیکین کارانی گندگا، هدائے آیگئے روچا هدوايا شرب و ازت بدئینت.

إهتيارداراني پرمانبرداريا بکنيت

۱۳ شما په هداوندئيگي، سجهين اهتياردارين مردماني پرمانبرداريا بکنيت، بادشاھئے هم که چه سجهينان مستر انت و ۱۴ هاكماني هم که چه بادشاھئے نيمگا په رَدکارانی سزا دئيگ و شرکرديں مردماني شرب دئيگا دیم دئيگ بوتگ آنت. ۱۵ هدا لؤئيت شما گون وتی شریں ڪرد و کاران اهمکين مردماني ناسريپدين هبراني دیما بداريت. ۱۶ شما آزات ایت، پميشکا آزاتين مردماني

ڏئولا زند بگوازینیت بله و تى آزاتيا هچبر په رَدِین کاران نيمون مکنیت، و تى آزاتيا په هُدائے هزمتا کار بیندیت. ١٧ هرگسا إزت بدئیت و په باورمندان هاسین مهرے دلا بداریت، و تى زِندا په هُدائُرسی بگوازینیت و بادشاها شرپ بدئیت.

مسیھئے سگی سگنی مسال

او گلامان! و تى واجهانی پرمانبرداریا بکنیت و آیان باز إزت بدئیت. تهنا نرم و مهربانیں واجهانی پرمانبرداریا مکنیت، ٿرند و زُوراکیں واجهانی پرمانبرداریا هم بکنیت. ١٩ و هدے شما گون هُدایا و پادار ایت و ناهگیں سزايان سگیت، شمئے همے سبر و اوپار و ت په شما شرپے بیت. ٢٠ اگن شما په رَدِین کاريا سزا دئیگ ببیت، گڑا چون آسِزاۓ سگ شمارا شریدار کنت؟ بله اگن شرین کار و ڪردیئے سئوبا سگی بسگیت، هُدا شمارا ستا کنت. ٢١ شما په همے سگیانی سگا گچین کنگ بوتگیت، پرچا که مسیها هم په شمئیگی سگی سگت و نمونه و مسالے بوت که شما آیئے رَندگیریا بکنیت.

«آیا هج گناه نکرت و» ٢٢

«گسّارا پریبی ندات.»

ٻل ٿرے بے إزت کنگ بوت، بله آنگت هم هچگسی بے إزت نکرت. تنتنا و هدے سگی سگا آت، گسّارا پادتراپی ندات. آیا هُدائے سرا تئوکل کرت که تچکین انساپ و دادرسی کنت. ٢٤ آیا و ت مئے گناهانی بار سلیبئے سرا و تى بُدالَدَت، تانکه گناه چه مئے دلا بمریت و په نیکی و پاکی زند بگوازینیں، که شما چه هماییئے ئپ و ٿوران دراہ بوتگیت. ٢٥ میشانی پئیما گار و سرگردان اتیت، بله نون هماییئے کِرا پر ترّتگیت که شمئے ارواهانی شپانک و سمالوک انت.

جن و مرد

او جنینان! همے پئیما، شما و تى مردانی پرمانبرداریا بکنیت، تان اگن چه آیان یکے هُدائے هبرا ممَنیت، گڑا آگون هبرا نه، گون و تى جنئے کار و ڪردئے

گندگا هدائے سرا باور بکنت، ۲ هما و هدا که شمئی هدائی و پاکدامنیا
گندیت. ۳ شمئی سینگار و پلگار زاهری مبیت که سرا چون بگوپین، چونین
سَهَتْ و زِيَورْ پِرْ بکنین و چونین گد بپوشین. ۴ اشیئے بدلا، وتی دل و جَبِينا
گون نرم و آرامین روھینے پایدارین زیباییا بسینگاریت، که په هدایا اے چیز باز
پُرآرژش انت. ۵ کوهنین وهد و زمانگا آنچُش بوتگ و پاک و نیکین جنین که
امیتیش په هدا بوتگ، وتا گون وتی مردانی پرمانبرداریا سینگارتگش،
آنچُش که سارها ابراهیمیئے پرمانبرداری کرت و واجه و مستری گوشت. اگن
شمئی کار نیک و شر بینت و مئیلیت که چیزے شمارا بترسینیت، شما هم
همایئے چُک بیت.

۶ او مردان! شما هم گون وتی جنان پُرمههر بیت که چه شما نازرکتر انت.
جنین گون شما زندمانی پُربرکتین ٹیکیا شریدار انت. آیان إِزْت بدئیت، تان
چُش مبیت که شمئی دوا اشکنگ مبنت.

راستیئے راها سگیئے سگ

۷ نیٹ، شما سجھین یکدل و همدرد بیت، گون یکدوmia مهر بکنیت، نرمدل
و بیکبر بیت. ۸ گون هچگسا بدیئے بدلا بدی مکنیت. اگن کسیا شمارا زاه و
زَکَت کرت، آییا زاه و زَکَت مکنیت، اشیئے بدلا په آییا نیکین دوا بلؤثیت که په
همے کارا گوانک جنگ بوتگیت و چه همشیا شمارا برکت رسیت. ۹ پمیشکا:

۱۰ «آکس که زندمانی واهگدار انت و»

۱۱ «وشین روج گندگ لؤثیت،»

۱۲ «آیئے زبان چه بدیا دور بیت و»

۱۳ «لُنْت چه مَكْر و پریبا؛»

۱۴ «چه بدیا پر بتریت و نیکی بکنت؛»

۱۵ «سُهل و ایمنی بلؤثیت و همشیئے شوھازا بیت.»

۱۲ «چیا که هُداوندے چم، نیک و پهريزکارین مردمان سک انت و»

«گوشی گون همایانی دوايا.»

«بله هُداوند و تى دیما چه بدکردن مردمان ترینیت.»

۱۳ نون که شما په نیکین کارانی کنگا واهگدار ایت، کئے شمارا تاوان دات

کنت؟ ۱۴ اگن په شمئی نیکین کاران شمارا آزار برسیت، آنگت هم شما بهتاور
ایت. چه آیانی پادتراپان مُرسیت و پریشان مبیت. ۱۵ بَسْ، و تى دلا مَسیها
هُداوند بمَنیت و هماییا شرب بدئیت. اگن کسے شمئی امیتیئ سئوبئ جستا
بکنت، مُدام په پَسْو دئیگا تئیار بیت. ۱۶ بله اے کارا گون نرمی و په سنگینی
بکنیت. و تى جَبین و وجданا پاک و ساپ بداریت، تانکه شمارا بد و رد گوشگئے
وهدا، آ مردم گون شمئی نیکین مَسیھی کِردارئے گندگا چه و تى زاه و زَکتان پَشل
و شرمندگ بینت. ۱۷ پمیشکا، اگن هُدائی رزا بیت که سکی بسگیت، گڑا بدین
کارانی سگیئے سگگئے بدل، نیکین کارانی سگیا بسگیت. ۱۸ مَسیها هم یک برے
په مئے گناهان سکی سگت، بزان آ ”نیک و پاکا“ په گنهکاران و تى جان ندر کرت
تان مارا په هُداایا سر بکنت. مَسیه جسمی گشگ بوت بله روها زندگ کرت.

۱۹ اے، هماییئ روہ آت که بندیگین آرواهانی نیاما شت و په آیان جارے

جتی، ۲۰ هما آرواه که گوستگین زمانگا ناپرمانی اش کرتگات، بزان نوهئے
زمانگا که بوجیگ آڈ بئیگا آت و هُدا گون سبر و اوپار وداریگ آت، بله کمین
مردمے، بزان تهنا هشت مردم چه آپئے راه رَگت. ۲۱ همے آپ شمئی پاکشودیئے
مسال و نمونه انت که انون شمارا رَگنیت. پاکشودی جسم و جانئے زاهری چلان
پاک نکنت، اے په پاکین وجدان و جَبینا، گون هُداایا شمئی دَزبندی انت که چه
ایسَا مَسیھئے جاه جَنگئے وَسیلها شمارا رسیت، ۲۲ هما مَسیه که آسمانا شتگ و
نون هُدائی راستین نیمگا نشتگ و پریشتگ و زور و واک، هماییئ دستئے چیرا
انت.

گون هُداایا و پاداري

١ نون هما ڏئولا که مَسِيْها وٽی جسم و جانا سگی سگت، شما هم په آنچین کاریا تئیار ببیت، پرچا که هر وھدا کسیا مان جسما سگی سگتگ، چه گناها رکتگ. ٢ اے پئیما، نون آ وٽی منتگین جسمی زِندا انسانی لوث و واھگانی سرا نگوازینیت، هُدائے واھگانی سرا گوازینیت. ٣ شما بازین وھدے هما کارانی سرا گوازینتگ که هُداناباورین مردمان دوست بنت، چو که بدکاری، هئوا و هنوس، هنوش و بیساري، شرابواریئے مهپل، ائیش و نوش و اے گندگین بُتپرستی. ٤ نون وھدے آگندنت که شما اے رَدِین کارانی هار و هیرپا آیانی همراه نبیت، هئiran بنت و شمارا بد و رَد گوشن. ٥ بله اے مردمان هماییئے دیما جواب دئیگی انت که په سجھین زندگین و مُرتگینانی دادرسیا تئیار انت.

٦ اے ڏئولا، هُدائے وشین مسْتاگ په مردگان هم رسینگ بوت، که سجھینانی ڏئولا آیانی جسمی دادرسی بوتگا، تانکه ارواهِش هُدائے پئیما زندگ ببنت.

٧ دنیا زوت هلاس بئیگی انت، پمیشکا گون شهم و رهداریا وتا گران و سنگین بداریت تان دوا کرت بکنیت. ٨ چه سجھینان مسترین گپ اش انت که یکدومیا په دل و سِتک دوست بداریت که مهر، بازین گناھیئے بکشگئے سُؤبساز بیت. ٩ بے ٿرندگا وٽی لوگئے دپا په یکدومیا پچ بکنیت. ١٠ شما هر یکیا چه هُدایا هاسین تواني رستگ. اماندارانی پئیما، هُدائے تھر تھرین نیامتنان په یکدومیئے هزمتا کار ببندیت. ١١ گسے که هبر کنت هُدائے جندئے هبران بکنت و گسے که هزمت کنت گون هُدائے داتگین زور و واکا هزمت بکنت، تانکه چه ایسا مسیھئے وسیلها هُدایا ستا و سنا برسيت. سجھین شان و شئوکت و زور و واک ابد تان ابد هماییئے باتنت. آنچش بات. آمين.

په ایسائیگی سگیانی سگ

١٢ او ڈرانگان! چه هما آسین چکاس و آزمائشان هئیرت مکنیت که شمئے چکا کپنٽ و وٽی دلا مگوشیت که اے آجیئن کارے گون ما بئیگا انت. ١٣ تان اودا که گون مسیھئے سگیانی سگا شریکدار ایت گل و شادان ببیت، تانکه هما ساهتا که آییئے شان و شئوکت پدر بیت، شما هم وش ببیت و بیکساس شادمانی کرت بکنیت. ١٤ اگن مسیھئے نامئے سُؤبا شمارا زاه و زکت کننت، شما بهتاور

ایت، پرچا که هُدائے پرشئوکتیں روها شمئے دلا جاگه کرتگ. ۱۵ وتا پھریزیت که چه شما گسے هونی، دُر، رَدکار و پلینڈ بئیگئے سئوبا سگی و سُوریانی تها مکپیت.

۱۶ بله اگن گسے مَسیھی بئیگئے سئوبا سگی و سُوریانی تها بکپیت، چه اشیا پَشَل و شرمندگ مبیت و په وتی مَسیھی بئیگا هُدایا ستا و سنا بکنت.

۱۷ نون دادرسیئے وهد آتكگ و اے دادرسی چه هُدائے هاندان و گھوْلا ِ بُنداَ بیت. اگن دادرسی چه هُدائے هاندان اِ بُنداَ بیت که ما این، گڑا آ مردمانی آسر و آکبت چے بیت که هُدائے وشیں مِستاگئے نمنوک آنت؟!

۱۸ ”اگن پھریزکاریں مردمیئے رَگگ چو گران انت،

گڑا ناباور و گنهکارانی هال چے بیت؟“

۱۹ پمیشکا، آ که گون هُدائے رزايا سگی و سُوریانی تها کپتگ آنت، وتا مئے حُواز کنوکئے سپرده بکننت که وپادار انت و نیکین کار کنان بینت.

هُدائے رمگ

۱ من وت که چه کلیساۓ کماشان یکے آن و مَسیھئے سگی و سُوریانی شاهدے آن و آیئے پَدر بئیگیئن شان و شئوکتا شریکدار آن، شمئے نیاما هرچے کماش هست، چه آیان منی دَزیندی اش انت که: ۲ هُدائے رمگئے شپانکی و چارگا بکنیت که شمئے سپرده کنگ بوتگ. اے کارا په نادلکشی مکنیت، په دل و سِتک بکنیتی هما ڈئولا که هُدا لَوْتیت. گون هُب و هُدوناکی بکنیتی، په وتی جندئے نپ و سوتا مکنیتی. ۳ اے رمگئے سرا واجھی مکنیت که شمئے دستا دئیگ بوتگ، په اشیا شَرِین مِسالے ببیت. ۴ پدا وھدے مستریئن شپانک کئیت و پَدر بیت، شما شان و شئوکتئے هما تاجا گئیت که هچبر گار و زئوال نبیت.

۵ او ورنايان! آنجُش شما هم وتی مستریئناریا بکنیت و گون یکدوmia بیکبر و دربیش ببیت، چیا که

”هُدا پُرکبر و گروناکین مردمانی هلاپا مُهر اُشتیت،

بله بیکبر و دربیشین مردمانی سرا و تی رهمنا گوارینیت.

پمیشکا، هدائے پرواکین دستئے چیرا و تا بیکبر و دربیش بکنیت تانکه آ،
و تی گیشینتگین و هدا شمارا بُرز و سرپراز بکنت.^۶ و تی سجھین گم و
پریشانیان هماییئ سرا یله کنیت، پرچا که آییا شمئی هئیال گور انت.^۷ گران
و سنگین و هزار بیت، چیا که شمئی دژن، شئیتان، چو شیرا گران انت و
شوهازا انت که کجا شکارے برسيتی تان بدريت و ايدي ببارت.^۸ شئیتانئ
دیما بوشتیت و و تی باورا مهر و مهکم بداریت. بزانیت که همے پئیمین سگی و
سوری جهانئ اے دگه جاگهان هم شمئی براتانی سرا بئیگا انت.^۹ نون هدا، که
سجھین رهمنانی مالک انت و شمارا چه مسیھئ راهه دیم په هما آبدمانین
شئوكتا گوانکی جتگ، شمئی کمین سگی و سوریئ سگگا رند، شمارا نوکسرا
توان دنت، مهر و مهکم کنت و پایداری و زور بکشیت.^{۱۰} واک و کدرت آبد تان
آبد هماییئیگ انت. آنچش بات. آمین.

گڈی هبر

اے گوندین کاگدن گون سلوانوسئ گمکا نبشتگ، که آییا و پادارین براتے
زانان، تانکه شمارا دلبڈی بدئیان و گواهی بدئیان که هدائے رهمنانی هکین راه
همش انت. همے راهه مهر بوشتیت.^{۱۱} چه هما باںکین گهارئے نیمگا شما
سجھینان دروت و درهبات سربات که باپلئے شهرا انت و گون شما هور گچین
کنگ بوتگ. چه منی چک، مرکاسئ نیمگا هم شمارا دروت و درهبات سربات.

گون پرمهرین چکگان یکدگرا درهبات بگوشیت.^{۱۲}

شما سجھینان سهل و ایمنی سربات که مسیھئ آرواه و جبینا ایت.

سوال دارید؟ +1 807.700.6090

بلوچی © afghanbibles.org